

81 1. Beh. af Forsl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1877 til 31. Marts 1878. 82

Syvende Møde.

Onsdagen den 11te Oktober Kl. 1.

[*] Sekretæren, Bønløkke, oplæste Protokollen for forrige Møde, som derefter blev understrevet.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af: Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1877 til 31te Marts 1878.

G. Koch: Jeg har bedet om Ordet for en kort personlig Bemærkning, som jeg ikke igaar fik Leilighed til at fremsætte over for det Foredrag, som det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) da holdt. Det ærede Medlem synes at være gaaet i Skole hos den Mand, som for Tiden anses for at være den største Statsmand i Europa, idet det nemlig var aabenbart, at han hylbede Annektionspolitiken. Det ærede Medlem beviste mig den Ære at henregne mig til Oppositionen imod den nuværende Regjering, men det er en Ære, jeg ikke kan modtage, og det beror paa en Feiltagelse, som jeg beder det ærede Medlem om at rette. Det ærede Medlem vil ikke finde mig i Opposition imod nogen Regjering, som i Grundlovens And paa en frivindt og befribig Maade vil fremme vor Udvikling, og jeg har ikke, hvor jeg end har spejdet hen, hos den nuværende Regjering fundet mindste Antydning af, at den vil gaa anden Vej end denne. Hvis det ærede Medlem vil gaa ind paa en Realitetsforhandling af det Forslag, som her foreligger, og hvis det ærede Medlem vil komme ind paa at forhandle om Reformen i Enkeltheder, vil han paa mange Punkter finde, at jeg vil kunne komme ham i Møde, selv om jeg erved maatte udsætte mig for at være af en anden Mening end Regjeringen; men det forekommer mig, at under den megen Tale om Reformen, er disses Realitet, om jeg saa maa udtrykke mig, forsvundet, saaledes at der kun er blevet tilbage noget Abstrakt, et Slags Defekt af alt Muligt og Umuligt paa dette Gebet, hvormed man i hver Rigsdagsamling søger at forgive de Herrer Ministre. Det er det, hvortil jeg for mit Vedkommende ikke kan være med. Jeg tror bedst at gavne mit Fædreland og paa retteste Maade at udfylde den Plads, jeg indtager, naar jeg her i Salen syssler med Sagens Realitet; men de store In-

strumenter, hvorpaa det ærede Medlem i sit Foredrag spillede, ligge slet ikke for min Stemme. Jeg har megen Agtelse for det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds, og jeg haaber, at han ikke vil tage mig en oprigtig Ytring ilde op, idet jeg maa sige, at det forekommer mig, at de i Grunden heller ikke ligge ganske for hans Stemme, men det faar nu at være hans Sag. Jeg frygter kun for, at den Politik, for hvilken det ærede Medlem igaar gjorde sig til Talsmand, ikke kan føre til noget Godt og Heldigt for Fædrelandet; men jeg haaber, at han tilgiver mig, at jeg siger det, thi jeg er overbevist om, at han, lige saa fuldt som jeg, meget vilde beklage dette. Det er disse saa Ord, som jeg i Anledning af den ærede Rigsdagsmands Udtalelse har villet fremsætte.

Solstein: Da vi i Sommer sluttede den ekstraordinære Samling, havde den høje Regjering bedrøveligt Forfald. Det forundrede os noget; vi beklagede det. I dag se vi ligesom igaar den høje Regjering paa sin Plads, men jeg indrømmer, at det har forundret os ligesaa meget; thi i det Mindste jeg for mit Vedkommende har altid troet, at Betingelsen for, at en Regjering vedblivende kunde sidde, hvor denne Regjering nu sidder, var et Program. Programmet tjof gik jo, som Regjeringen vistnok selv vil indrømme, fuldstændig i Stykker, saaledes at der ikke blev det Alleringeste deraf tilbage, og i Sommerens Løb er der Intet, som har antydet, at der er fremkommet et nyt Program. Jeg har derfor med en vis Spænding fulgt de Lovforslag, Regjeringen har forelagt, og gennemlæst den foreliggende Finantslov for at søge, om Regjeringen i Mellemtiden skulde have fundet et saadant Program; men trods alle mine Anstrængelser har jeg virkelig ikke kunnet finde det. Jeg har set, at Regjeringen har foretrukket at lade ganske store Reformspørgsmaal ligge. Der er ikke Tale om Gjennemførelse af de geistlige Love; den Gjennemførelse, der er projekteret med Hensyn til Lovbloven, er saa rudimentar, at man vistnok kan regne den lig Nul, og hvad Lovlovene angaar, har Regjeringen jo forelagt dem i det andet Thing i en Skikkelse, som den forud maa vide er det Samme, som at disse Love ikke ville blive førte igjennem. Endelig er der Forsvarssagen tilbage. Da jeg gennemlæste Finantsloven og saae, at hele den Hovedsag af Forsvarssagen, som Regjeringen i Aar havde i Sinde at bringe frem, i ethvert Tilfælde væsentlig bestod i et Pantserflib, et Stenglacis ved Lynetten og